

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1128/2020

06.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву К 114/20 од 08.06.2020. године и Вишег суда у Панчеву Кж2 82/2020 од 19.06.2020. године, у седници већа одржаној 06.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву К 114/20 од 08.06.2020. године и Вишег суда у Панчеву Кж2 82/2020 од 19.06.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву К 114/20 од 08.06.2020. године, на основу члана 425а у вези члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, продужен је притвор према окривљеном АА, са генералијама као у списима предмета, који му је одређен решењем судије за претходни поступак Основног суда у Панчеву Кпп 124/19 од 25.10.2019. године и последњи пут продужен решењем Кв 185/20 од 20.05.2020. године који ће трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања мере безбедности изречене у првостепеном решењу.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кж2 82/2020 од 19.06.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Панчеву К 114/20 од 08.06.2020. године.

Против наведених решења, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Срђан Миковић, поднео је захтев за заштиту законитости „због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду „да утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон на штету окривљеног, те да наведена решења укине у целини“.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозовљен.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим, односно жалбеним судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Срђана Миковића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП. На исту повреду се указује наводима да је „првостепено решење донето на основу члана 425а ЗКП у саставу председника већа и двојице судија поротника, уместо једино надлежног већа од тројице судија (члан 21. став 4. ЗКП) јер је у члану 425а став 3. ЗКП јасно прописано да после објављивања пресуде, односно после изрицања првостепеног решења о мери безбедности, веће од тројице судија доноси решење о одређивању или укидању притвора“.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом формално указује на повреду одредбе члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим изнетим образложењем наведене повреде се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП која, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, из ког разлога је поднети захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић